

עמ"מ 6813/11/13 - אביגיל זרביב נגד נציבות שירות המדינה - חיפה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עמ"מ 6813-11-13 מדינת ישראל נ' זרביב
עמ"מ 10535-11-13 זרביב נ' נציבות שירות המדינה - חיפה

כב' השופט הבכיר אמנון כהן

אביגיל זרביב ע"י ב"כ עו"ד אדם פיש, עו"ד גיורא אדרת,
עו"ד מירי כץ

נגד

נציבות שירות המדינה - חיפה ע"י ב"כ עו"ד מאור אבן חן

פסק דין

בפניי שני ערעורים, אשר הדיון בהם אוחד.

בעמ"מ 6813-11-13, הגישה המדינה ערעור על גזר דינו של בית הדין למשמעת של עובדי המדינה בירושלים. מאידך, בעמ"מ 10535-11-13, הגישה הגב' אביגיל זרביב (להלן: "**גב' זרביב**"), הודעת ערעור הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין של בית הדין למשמעת.

הרקע לערעור הינו, פסק דינו של בית הדין המשמעותי של עובדי המדינה בירושלים מיום 3.7.13, אשר הרשיע את גב' זרביב בחלק מהעבירות שיוחסו לה בקובלנה.

ביום 7.10.13 גזר בית הדין המשמעותי את דינה של גב' זרביב.

הגב' זרביב שימשה כיועצת המשפטית של רשות החברות הממשלתיות כ-16 שנה.

בהכרעת דין ארוכה ומנומקת היטב, שהשתרעה על פני 67 עמודים, הורשעה גב' זרביב בכך שנהגה לפנות אל מזכירותיה בביטויים שאינם הולמים עובד מדינה, תוך שהיא מכנה אותן בכינוי גנאי, צועקת עליהם, מדברת אליהן בבטות, גם בנוכחות עובדים אחרים. בית הדין קבע, כי כינוי הגנאי הופנו כלפי המזכירות לי הרוש וסיגל אלמקאיס, וכללו ביטויים כמו: "**טיפשה**", "**מפגרת**", "**מטומטמת**".

בית הדין זיכה את הגב' זרביב מהעבירה של השריית אווירה של פחד וטרור שיוחסה לה באישום הראשון וכן נמנע

מלהרשיע את הגב' זרביב בגין שתיים מהאמירות שיוחסו לה כלפי המזכירות סיגל אלמקאיס ודורית ממן.

בנוסף, הרשיע בית הדין את הגב' זרביב באישום השני בניצול לרעה של העובדות הכפופות לה לצרכים פרטיים, כגון הקלדות מסמכים ותשלום חשבונות.

באישום השלישי הרשיע בית הדין את הגב' זרביב בכך, שקיבלה אישורי חניה במשך שנתיים, לצרכיה הפרטיים מהחברה לפיתוח הרובע היהודי, תוך ניצול מעמדה כיועצת המשפטית של רשות החברות ותוך שהיא מעמידה עצמה בניגוד אינטרסים.

בגזר דין שהשתרע על פני 21 עמודים, החליט בית הדין להטיל על הגב' זרביב את אמצעי המשמעת הבאים:

א. נזיפה חמורה.

ב. העברה לאלתר מתפקידה כיועצת המשפטית של רשות החברות (נקבע, כי הגב' זרביב תועבר מהתפקיד האמור לכל תפקיד אחר בשירות המשפטי ההולם את כישוריה וניסיונה).

ג. הורדה בדרגה אחת למשך שנתיים.

ד. פסילה לכל תפקיד ניהולי למשך שנתיים (הגב' זרביב תיפסל לכל תפקיד ניהול שיש בו אחריות על צוות עובדים במשך שנתיים).

מכאן, כאמור, שני הערעורים שבפנינו, כאשר המדינה מבקשת להחמיר בעונש ואילו הגב' זרביב מבקשת לזכותה מהעבירות בהן הורשעה ולחילופין להקל בעונשה.

לאחר ששמעתי באריכות את טיעוני באי כוחה של הגב' זרביב, נעתרו באי כוחה להצעתי וויתרו על טענותיהם לעניין הכרעת הדין.

בנסיבות אלה, עלי לדון בטענות הצדדים לעניין העונש.

המדינה ביקשה לגזור על הגב' זרביב נזיפה חמורה; פיטורין לאלתר תוך תשלום פיצויי פיטורין; הפקעת משכורת קובעת; פסילה לצמיתות לכל תפקיד במשרד האוצר; פסילה ממילוי כל תפקיד ניהולי למשך 10 שנים; ופסילה לשירות המדינה למשך 5 שנים.

המדינה טענה להעדר הלימה בין חומרת המעשים בהן הורשעה גב' זרביב לבין העונש שהוטל עליה וכי אין בגזר הדין משום הרתעה מספקת וזאת גם בשים לב למעמדה הבכיר של הגב' זרביב ולפגיעה שנגרמה לעובדות הכפופות לה.

מאידך, טענו באי כוחה של הגב' זרביב, כי בית הדין למשמעת לא נתן משקל ראוי לנסיבותיה האישיות של גב' זרביב ובמיוחד לא נתן משקל לעובדה, כי מהעבירות בהן הורשעה הגב' זרביב נעדר אלמנט השחיתות האישית.

יצוין, כי בית הדין למשמעת קבע בגזר דינו, כי למרות חומרת העבירות, **"אנו נמנעים מלהגדיר את מעשיה של הנאשמת כמעשי שחיתות, הגם שהשתמשה בכוח משרתה לצורך קבלת טובות הנאה מסוגים שונים ושלא כדין"**.

גם בא כוח המדינה בטיעונו לפני הסכים, כי אין מדובר בשחיתות אישית.

בנוסף, טענו באי כוחה של הגב' זרביב, כי בית הדין למשמעת לא נתן משקל מספיק לפועלה ולתרומתה הציבורית בשניה הארוכות בהן מילאה את תפקידה **"במסירות ובהצלחה"** (יצוין, כי בעניין זה הוצגו בפני בית הדין למשמעת המלצות רבות וחמות ביותר על עבודתה המסורה רבת השנים של הגב' זרביב. להמלצות אלה היו שותפים גם עובדים ברשות החברות וגם שרים בכירים).

טענה נוספת הייתה, כי הגב' זרביב הושעתה מעבודתה לתקופה של למעלה משנה וחצי, בעיקר בהתבסס על האישום החמור יותר בגין השלטת פחד ואימה ובסופו של יום, זוכתה מעבירה זו.

בית הדין למשמעת קבע, בין היתר, שאיננו מקבל את הטענה שמדובר באדם מושחת חסר עקבות מוסריות והוסיף **"שמחמת לחצי העבודה בהם הייתה נתונה ועל רקע רצונה לעמוד במשימות הדחופות בכל מחיר, ובהיותה נתונה באי שקט תמידי שאפיין אותה, לקתה הנאשמת בליקוי מאורות שטטש לה את הקו בין האסור למותר ביחסי העבודה עם הכפופים לה, ובקשריה עם הגופים ששיחרו לפתחה"** (עמ' 16 לגזר הדין).

בנוסף, נטען, כי גב' זרביב היא אם חד הורית לילדים בגילאי 13 ו-23 וכי נכותה הרפואית עומדת על 71% בגין פגיעה קשה שנפצעה בילדותה לאחר שעלתה על מוקש.

מבלי להמעיט בחומרת העבירות. נתון אחד, סותר את טענות המדינה בעניין זה.

כפי שנקבע, מדובר בעבירות שבוצעו במשך תקופה ארוכה המשתרעת על לא פחות מ-10 שנים. נשאלת השאלה, היכן היו ראשי מערכת רשות החברות כל הזמן ומדוע לא פעלו בעניין? מהחומר שהוצג בפני עולה, לפחות לכאורה, כי התנהלותה של הגב' זרביב (לפחות בחלקה) הייתה ידועה ברשות החברות, אך, דבר לא נעשה בעניין עד לאחרונה.

נשאלת השאלה, אם מדובר בעבירות כה חמורות, מדוע שתקו הגורמים המוסמכים ברשות החברות ולא פעלו בנושא?

לשאלתי בעניין זה, השיב בא כוח המדינה כדלקמן:

"אני מקבל את הערת אדוני, זה שאנשים ידעו ברשות החברות, ידעו ולא עשו, לא אומר שגם אנחנו לא צריכים לעשות כלום...".

יצוין, כי בית הדין למשמעת קבע, כי לא מצא תשתית ראייתית מספקת לטענת הגב' זרביב, לפיה הצעדים שננקטו נגדה באו רק משום היותה שומרת סף שהצרה צעדיהם של גורמים פוליטיים.

לעניין החניה ברובע היהודי, הוכח בבירור, כי הגב' זרביב הייתה זכאית לתו חניה בהיותה נכה, וכמו כן, יכולה הייתה לקבל אישור חניה באמצעות המשפחה אליה היה בנה מוזמן, דבר שהיה חוקי ומוקבל ברובע היהודי.

בית הדין למשמעת, אשר שמע את העדים והתרשם גם מהגב' זרביב, החליט, בסופו של יום, כי נקיטה באמצעי משמעת של פיטורין **"יהא בלתי מידתי"** ועמדתו נראית לי.

גם אם, לכאורה, העונש שהוטל על הגב' זרביב נראה מקל במידה מסוימת, אין מדובר בעונש חריג המצדיק התערבות ערכאת ערעור.

בא כוח המדינה טען, כי בהוספת רכיב של פיטורין לגזר הדין יהא משום אלמנט הרתעה והעברת מסר חד משמעי לציבור עובדי המדינה ואולם, מבלי להביע עמדה בעניין, רשאית המדינה, שלא להאריך את החוזה עם הגב' זרביב.

גב' זרביב מועסקת בחוזה אישי, חוזה בכירים, אשר תוקפו הסתיים. בנסיבות אלה, רשאית המדינה שלא להאריך את החוזה עם הגב' זרביב.

בעניין זה מקובלת עלי עמדתה של המדינה, שאין בגזר דינו של בית הדין למשמעת משום מתן הכשר להארכת החוזה אשר הסתיים. במידת הצורך, אני קובע, כי הגורמים המוסמכים רשאים שלא להאריך לגב' זרביב את חוזה העסקתה, גם לאחר מתן גזר הדין. אציין, כי אין בהחלטתי זו משום הבעת דעה לגופו של עניין.

בנוסף, אני דוחה את בקשת באי כוחה של הגב' זרביב בעניין בקשתם שמועד הפסילה יחל ממועד ההשעיה.

בכפוף להערותיי, כאמור, אני דוחה את שני הערעורים.

העתק פסק הדין יישלח לצדדים.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ד, 16 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.